

Părțile din procedura principală

Reclamant: B

Pârâtă: Udlændingenævnet

Dispozitivul

Articolul 13 din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia trebuie interpretat în sensul că o măsură națională care reduce de la 18 la 15 de ani vârsta limită pentru ca copilul unui lucrător turc cu reședința legală pe teritoriul statului membru gazdă să poată depune o cerere de reîntregire a familiei constituie o „nouă restricție”, în sensul acestei dispoziții. O astfel de restricție poate fi totuși justificată de obiectivul care constă în garantarea unei integrări reușite a resortisanților țărilor terțe în cauză, cu condiția ca modalitățile sale de punere în aplicare să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit.

(¹) JO C 348, 19.10.2020.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 2 septembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Mons – Belgia) – TP/Institut des Experts en Automobiles

(Cauza C-502/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Libertatea de stabilire – Libera prestare a serviciilor – Recunoașterea calificărilor profesionale – Directiva 2005/36/CE – Articolul 5 alineatul (2) – Expert în autovehicule stabilit într-un stat membru care se deplasează spre teritoriul statului membru gazdă pentru a-și exercita, temporar și ocazional, profesia – Refuz al organismului profesional din statul membru gazdă, în care era anterior stabilit, de a-l înscrie în registrul prestațiilor temporare și ocazionale – Noțiunea de „prestație temporară și ocazională”]

(2021/C 462/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Apelant-pârât: TP

Intimat-reclamant: Institut des Experts en Automobiles

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a statului membru gazdă, în sensul acestei dispoziții, care, așa cum a fost interpretată de autoritățile sale competente, nu permite unui profesionist stabilit într-un alt stat membru să își exercite, temporar și ocazional, profesia pe teritoriul statului membru gazdă, pentru motivul că acest profesionist dispunea, în trecut, de un sediu în acest stat membru, că serviciile pe care le prestează prezintă o anumită recurență sau că deține, în statul membru respectiv, o infrastructură, cum ar fi un birou.

(¹) JO C 35, 1.2.2021.